

РЕШЕНИЕ

№ 37882

гр. София, 16.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в
публично заседание на 20.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8208** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл.) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

С решение на ВАС са отменени решение № 6596 от 25.02.2025 г. и допълнително решение № 6599/25.02.2025 г. по адм. дело № 9225/2024 г. на Административен съд – София-град и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд, при съобразяване с указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Делото е образувано е по жалба на А. С. Д., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], [жилищен адрес] чрез адв. Б. Л. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, срещу заповед № ЧР-1700/02.09,2024г. на Председателя на ДКСИ за отстраняване от работа на държавен служител, с която жалбоподателката е отстранена от работа от длъжността „Главен експерт“ в отдел „Учебно - методическа дейност“ на дирекция „Човешки ресурси и учебно-методическа дейност“ при ДКСИ, на основание чл 100, ал.1, т. 2 от ЗДСл във връзка с образувано дисциплинарно дело № 1/2024 г. по описа на ДКСИ.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като неправилна и незаконосъобразна. Правят се възражения за неправилно тълкуване и прилагане на чл. 100, ал.1, т.2 от ЗДСл. При образуване на дисциплинарно производство отстраняването от работа е възможност, която се преценява от органа по назначаването при условията на оперативна самосотятелност, а не императивно разпореждане. Последица от отстраняването от работа е и спиране на получаването на възнаграждение от отстранения държавен служител, което изисква заповедта да е мотивирана. Образуването на дисциплинарно производство не е достатъчно основание за отстраняване от работа, следва да се изложат мотиви, за обстоятелствата, които налагат такова решение от страна

на органа по назначаването. Жалбоподателката твърди, че съвестно е изпълнявала служебните си задължения и не знае защо е образувано дисциплинарно производство срещу нея и за какви нарушения е обвинена. Липсата на мотиви в тази насока в оспорената заповед възпрепятства защитата на засегнатото от административния акт лице, на което не е предоставена възможност да даде обяснения и да се защити, доколкото отстраняването от работа се приема като санкция. Твърди се, че заповедта е нищожна.

В съдебно заседание жалбоподателката А. С. Д., чрез адв. Б. Л. – редовно призована, не се явява, представлява се от адв. Л.. Адвокат Л. иска съдът да уважи жалбата, тъй като е изложил доводи във връзка с отменителното решение на ВАС. Моли съдът да има предвид изложеното в молбата от 26.08.2025 г. и да обърне внимание, че всеки един административен акт съгласно чл.59, ал.1, т.5 следва да съдържа срок. В случая са засегнати изключително интензивно правото на труда на жалбоподателката, тъй като е отстранена безсрочно. Практиката на ВАС не изисква да се посочи с дни месеци или години срока, но е достатъчно да се посочи в заповедта – „до приключване на производството“. В оспорената заповед няма дори и този текст. Счита, че изложеното от тях се потвърждава, изцяло от фактологията, тъй като жалбоподателката бива наказана, подала е сигнал в службата, проверката свършва в петък и на следващия работен ден е отстранена от работа. Счита, че заповедта е недействителна. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ДКСИ – редовно призован, се представлява от юрк. А.. Юрисконсулт А. оспорва жалбата. Счита, че издадената заповед съдържа мотиви в началната си част относно извършено нарушение на служебната дисциплина. Действително мотивите били доста кратки, но същите можело да се съдържат в административната преписка и те се съдържали в Докладна записка с рег. № ДА – 6/20.08.24 г и в Протокол № пр – 856/28.08.24 г., където се съдържа подробно изложение и на документите, които Д. ежедневно е издавала и съвкупността от информация, която е разпространявала, не за служебни цели, включително и електронния си подпис, който е използвала за лични цели. Съгласно чл.100, т. 2 от ЗДСл дава възможност на органа при условията на оперативна самостоятелност да издаде такава заповед в случай, че срещу лицето е образувано дисциплинарно производство. Счита, че заповедта е законосъобразна и моля да отхвърлите подадената жалба. Правя възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

А. С. Д. е назначена на длъжността „Главен експерт“ в отдел „Учебно - методическа дейност“ на дирекция „Човешки ресурси и учебно-методическа дейност“ при ДКСИ.

Със заповед № 3-297 от 13.07.22 г. на Председателя на ДКСИ е наредено да се образува дисциплинарен съвет, който да установи наличие ли са основанията на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, срещу А. С. Д., главен експерт в отдел „Учебно - методическа дейност“ на дирекция „Човешки ресурси и учебно-методическа дейност“ при ДКСИ, по постъпили данни за извършено нарушение на служебната дисциплина и с цел предотвратяване на евентуална възможност за предоставяне на данни и служебна информация на ДКСИ за използване не по предназначение.

В резултат на това временно е отстранена от работа А. С. Д. - главен експерт в отдел УМД на ДЧРУМД и е разпоредено да ѝ бъдат иззети служебната карта и електронния подпис.

Видно от жалбата на 02.09.2024г., на жалбоподателката е връчена заповед № ЧР-1700/02.09.2024г. на председателя на ДКСИ за отстраняване от работа.

От мотивите на заповедта, е видно че основанието за отстраняването и е чл. 100, ал.1, т. 2 ЗДСл -

„когато срещу него е образувано дисциплинарно дело“, за което дисциплинарно дело Д. научава тогава.

По делото е представена административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена е в законоустановения 14 - дневен срок, от лице с правен интерес от оспорването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в писмена форма, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването на заповедта.

Неоснователен е направеният довод, че заповедта не е мотивирана, тъй като в нея е посочено, че се издава във връзка с образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателката, което съгласно приложимата в случая разпоредба на чл. 100, ал. 1, т. 2 ЗДСл. е достатъчно, за да може отстраненият от работа държавен служител да се запознае с мотива на административния орган за издаването ѝ. Противно на изложеното в жалбата, така отразеният мотив в административния акт е достатъчно ясен за адресата и кореспондира с точното правно основание за издаване на заповедта.

Безспорно по делото е установено обстоятелството, че срещу жалбоподателката е било образувано дисциплинарно производство, като в ЗДСл липсва изискване това да става с определен по форма акт.

Разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл предвижда възможност за органа по назначаването да отстрани временно държавния служител от работа, когато против него е образувано дисциплинарно дело. Нормата е диспозитивна и предоставя на административния орган при осъществяване на предвидените в закона фактически предпоставки да прецени наличието на основания за отстраняване на служителя от работа във всеки конкретен случай. Преценката на органа е по целесъобразност, поради което не подлежи на съдебен контрол. Следователно, за да възникне правото на органа по назначаването на упражни правата си по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, е достатъчно да се установи, че против служителя е образувано дисциплинарно дело, което в конкретния случай е безспорно установено. Временното отстраняване от служба не е дисциплинарно наказание, а възможна мярка срещу длъжностното лице. Смисълът на разпоредбата е да ограничи възможността на лицето, срещу което е образувано дисциплинарното дело да повлияе или да попречи поради длъжността, която заема, на развитието на воденото дисциплинарно производство. Това е в съответствие и с целта за закона за провеждане на обективно и безпристрастно дисциплинарно производство.

Както бе посочено, временното отстраняване от работа не е дисциплинарно наказание, поради което при налагането му предвидената в чл. 93, ал. 1 от ЗДСл процедура не се прилага, предвид това не е необходимо непредоставяне на възможност за даване на обяснения. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са основание за отмяна на заповедта.

В този смисъл е и трайната съдебна практика на ВАС, например по адм.дело № 3580/2008г., адм.дело № 2042/2011г., адм.дело №6333/2013г.

Видно от Протокол № Пр-856 от заседание на Дисциплинарния съвет на ДКСИ, проведено на 28.08.2024 г. срещу жалбоподателката Д. е образувано дисциплинарно дело № 1 от 2024 г., което се явява единствена изискуема от закона предпоставка за издаване на Заповед по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Действително мотивите в процесната заповед са доста кратки, но същите се съдържат в административната преписка: в Докладна записка с рег. № ДА – 6/20.08.24 г и в Протокол № Пр – 856/28.08.24 г., където подробно са изброени и документите, които Д. ежедневно е издавала и съвкупността от информация, която е разпространявала, не за служебни цели.

С оглед на изложеното, настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с приложимите материално правни разпоредби и без да е налице противоречие с целта на закона. Жалбата на А. С. Д., срещу заповед № ЧР-1700/02.09.2024г. на Председателя на ДКСИ за отстраняване от работа на държавен служител, с която жалбоподателката е отстранена от длъжността „Главен експерт“ в отдел „Учебно - методическа дейност“ на дирекция „Човешки ресурси и учебно-методическа дейност“ при ДКСИ, на основание чл. 100, ал.1, т. 2 от ЗДСл във връзка с образувано дисциплинарно дело № 1/2024 г. по описа на ДКСИ, следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото и при заявеното искане за това на ответника се следват разносните - юрисконсултско възнаграждение в размера по чл. 143, ал. 4 от АПК, което се определя от съда на 100 лв. по чл. 7, ал.1, т.1 , б. „б“ във връзка с §1 от ДР на Наредба №1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК и чл. 143, ал. 4 от АПК, Административен съд София- град, I отделение, 54 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на А. С. Д., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], [жилищен адрес] чрез адв. Б. Л. със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.3, срещу заповед № ЧР-1700/02.09.2024г. на Председателя на ДКСИ за отстраняване от работа на държавен служител, с която жалбоподателката е отстранена от работа от длъжността „Главен експерт“ в отдел „Учебно - методическа дейност“ на дирекция „Човешки ресурси и учебно-методическа дейност“ при ДКСИ, на основание чл 100, ал.1, т. 2 от ЗДСл във връзка с образувано дисциплинарно дело № 1/2024 г. по описа на ДКСИ.

ОСЪЖДА А. С. Д., ЕГН [ЕГН], [населено място], [улица], [жилищен адрес] да заплати на ДКСИ сумата от 100 (двеста) лева, представляващи разноски за съдебното производство.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.